

ВСЕПОГЛЪЩАЩ
ОГЪН

Животворен аромат или огнено мъчение?

ДЕЯН ДЕЛЧЕВ & КЕВИН МЪЛИНС

Деян Делчев
Кевин Дж. Мълинс

Всепоглътщaщ огън

Животворен аромат или огнено мъчение?

БАЩА НА ЛЮБОВТА

fatheroflove-bulgaria.com

За да поръчате допълнителни копия,

моля изпратете имейл на

dejandodo@abv.bg или

adrian@life-matters.org

Май 2020

Съдържание

Огън падна от Бога.....	4
Словото и огледалото на природата.....	5
Отношението между човека и земята.....	7
Потопът бил задействан чрез същия принцип.....	9
Огледалото на закона.....	13
Откровението на кръста.....	18
Скриването на Божието лице.....	19
Съдът.....	25
Божественият модел на огъня.....	31
Божията любов – животворно ухание или огнено мъчение?.....	39
Славният характер на Бога.....	47
Огън от Бога?.....	55
Степени на наказание.....	63
Заклучение.....	66

Огън падна от Бога

За много хора, описанието на огнения съд след хилядата години е финалното неопровержимо доказателство, че Бог убива:

И когато се свършат хилядата години, Сатана ще бъде пуснат от неговата тъмница и ще излезе да мами нациите по четирите краища на земята, Гог и Магог, за да ги събере за война; чието число е като морския пясък. И те се разпростряха по цялата ширина на земята и обиколиха стана на светиите и възлюбения град; и огън падна от Бога от небето и ги погълна. И дяволът, който ги мамеше, беше хвърлен в езерото от огън и сяра, където са и звярът, и лъжепророкът; и ще бъдат мъчени денем и нощем в цялата вечност. *Откр. 20:7-10*

Повърхностният прочит на Писанието в комбинация с един такъв труден текст, не само може лесно да доведе някого до заключението, че Бог убива, но и до идеята, че пъкълът ще трае вечно, понеже по-рано в Откровение намираме следното изказване по отношение на същото събитие:

И димът от тяхното мъчение ще се издига за вечни векове; и онези, които се покланят на звяра и образа му, няма да имат покой ни денем, ни нощем, нито който и дае друг, който приема белега на името му. *Откр. 14:11*

Едва когато всички текстове по дадена тема са в съгласие, можем да сме сигурни, че поддържаната от нас теория е истина. Най-голямото противоречие в едно тълкувание, което представя Бог

като директен езекутор на нечестивите в огнения пъкъл е животът

на Исус Христос. Христос дошъл да изяви напълно характера на Своя Баща и когато гледаме Неговия живот на земята, можем със сигурност да знаем какъв е Бог:

Исус му каза: Толкова време съм с вас и не си ли Ме познал, Филипе? **Който е видял Мен, е видял Отца;** как казваш ти: Покажи ми Отца? *Йоан 14:9*

Аз Те прославих на земята: извърших делото, което Ти Ми даде да върша.... Изявих Името Ти на хората, които Ми даде от света. Те бяха Твои и Ти ги даде на Мен, и те опазиха Твоето слово. *Йоан 17:4, 6*

Когато бил тук на земята, Христос не убил никого. Каквото и събитие да се описва в Откровение 20-та глава, то не може да бъде противоречие с откровението, което Божият Син дал за Своя Баща докато бил на земята. Имайки предвид това, ще проучим факторите, допринесли за събитията в Откровение 20:7-10, така както са описани в цялата Библия.

Словото и огледалото на природата

Писанията ни казват, че Бог е (1) сътворил света чрез Словото Си, (2) продължава да го поддържа чрез същото това Слово и, че (3) това Слово е Неговият единороден Син:

Чрез словото на ГОСПОДА бяха направени небесата и цялото им войнство — чрез дъха на устата Му... Защото Той каза и стана; Той заповяда и се утвърди. *Пс. 33:6, 9*

В начало **бе Словото**; и **Словото** беше у Бога; и **Словото** бе Бог. То в начало беше у Бога. Всичко **чрез Него** стана; и без **Него** не е станало нищо от това, което е станало... И **словото стана плът и пребиваваше между нас**; и видяхме славата Му, слава като на Единородния от Отца, пълно с благодат и истина. *Йоан 1:1-3, 14*

Той (Христос) е образ на невидимия Бог, Първородният на цялото творение; защото **в Него беше създадено всичко**, което е на небесата и на земята, видимото и невидимото – било престоли или господства, или началства, или власти – всичко беше създадено чрез Него и за Него; 17 и Той е преди всичко и всичко **чрез Него се крепи**. *Кол. 1:15-17*

Щом всичко "се крепи", чрез Сина на Бога, това означава, че без постоянното действие на Неговата сила би настъпил пълен хаос. Всичко в света се поддържа от силата на Бога в Неговото Слово - нашият Господ Исус Христос. Но има едно нещо което може да

разстрои порядъка поддържан от тази сила и това е грехът:

И Бог каза: Какво си направил? Гласът на кръвта на брат ти вика към Мен от земята. И сега, проклет да си от земята, която отвори устата си да приеме кръвта на брат ти от твоята ръка! Когато работиш земята, **тя няма вече да ти дава силата си**; бежанец и скитник ще бъдеш на земята. *Бит. 4:10-12*

Съвсем ще се изпразни земята и напълно ще се оголи, защото ГОСПОД изговори това слово. Жалее и вехне земята, чезне и вехне светът. Чезнат високопоставените от народа на земята. И **земята е осквернена под жителите си**, защото престъпиха законите, не зачитаха наредбата, нарушиха вечния завет. **Затова клетва погълна земята** и жителите ѝ се намериха виновни; затова жителите на земята изгоряха и малцина хора останаха. *Исая 24:3-6*

Отношението между човека и земята

Забележете че проклятието, което дошло от убийството на Каин, обхванало и неживата природа. Причината това да е така е, защото Адам като господар на земното творение се намирал в отношения на божествен модел с него:

И Бог каза: Да създадем човека по Нашия образ, по Наше подобие! И **нека владеят над** морските риби, над небесните птици, над добитъка, **над цялата земя** и над всички пълзящи, които пълзят по земята... И Бог ги благослови и Бог им каза: Плодете се и се множете, напълнете земята и я обладайте, и **владейте над** морските риби, над небесните птици и над всяко живо същество, което се движи по земята. *Бит. 1:26, 28*

След като Адам паднал в греха земята и всичко по нея започнали даотразяват неговия бунт към Бога. Това обяснява феномени като животинското хищничество, отровната и плевелна растителност:

А на човека каза: Понеже си послушал гласа на жена си и си ял от дървото, за което ти заповядах, като казах: Да не ядеш от него! — **проклета да бъде земята поради теб; живота си; тръни и бодили ще ти ражда, и ще ядеш полската трева.** *Бит. 3:17, 18*

В божествения модел земята и всичко по нея са огледало на човека. Бог е направил това, така че, поради грехът, човекът да бъде в състояние да види в събитията на природата, че нещо не е наред в отношението му с Бога и с правдата. Хаосът в природата бил една

изява на хаоса в психиката на човека, и това е направено така, че човекът да има визия и по-лесно да разбере, че има проблем и да се покае (подобно на болката, която изпитваме в тялото си; когато нараняваме или сме наранени, знаем, че нещо не е наред). Ако човек бил в хармония с Бога, земята също щяла да отразява това, произвеждайки добър плод. Ето защо, когато околните народи в дните на Израил настоявали да останат в греховете на идолопоклонството си, получили следното отражение на собствения си бунт от земята на която живеели:

И земята **се оскверни** и Аз въздавам върху нея беззаконието ѝ, и земята **избълва жителите си...**, за дане избълва земята и вас, когато я осквернявате, **както избълва народа**, който беше преди вас. *Левит 18:25, 28*

Земята изявява също и посятото по нея от Божия враг:

А слугите на домакина дойдоха и му казаха: Господине, не пося ли ти **добро семе на нивата си**? Но тогава откъде са плевелите? Той им каза: **Някой враждебен човек е направил това.** *Мат. 13:27, 28*

"Враждебният човек" в нивата на Господ бил Сатана, който, след падението на нашите прародители, претендирал за собственост над нашия свят:

И един ден Божиите синове дойдоха да се представят пред ГОСПОДА, и между тях дойде и Сатана. И ГОСПОД каза на Сатана: Откъде идваш? А Сатана отговори на ГОСПОДА и каза: От обикаляне нагоре-надолу по земята и от ходене насам-натам по нея. *Йов 1:6,7*

Тогава дяволът Го изведе (на една висока планина) и като Му показа всичките царства на света в един миг време, Му каза: **На Теб ще дам цялата власт и слава на тези царства, защото тя е предадена на мен** и аз я давам на когото си искам. И така, ако ми се поклониш, всичко ще бъде Твое. *Лука 4:5-7*

Аз няма вече много да говоря с вас, защото иде **князът на(този) свят**, и той няма нищо в Мен; *Йоан 14:30*

Следователно от дните на Адамовото грехопадение земята отразява, както характера на падналия Адам, така и този на неговия нов господар - Сатана.

Потопът бил задействан чрез същия принцип

Ако не била Божията благодат чрез Христос, Сатана отдавна щял да унищожи всичките си поданици. Сатана има полза от хората само като агенти на неговата философия - грехът. Така по времето точно преди потопа, той се наслаждавал на това, че цялото човечество отразявало неговия характер. Хората толкова се сраснали с и утвърдили в греховете си, че това щяло да доведе до повсеместно оттегляне на Божията сплотяваща сила в Христос:

Тогава ГОСПОД каза: Духът Ми няма да пребъде вечно в човека, защото той е плът; затова дните му ще бъдат сто и двадесет години. *Бит. 6:3*

Хората преди потопа отхвърляли милостивата покана на Бога чрез Ной и отблъсвали умоляващия Дух на Христос. Бог предсказал, че, с тези темпове на нарастване на нечестието, след 120 години, хората напълно ще са разпънали в себе си Христос и по този начин сплотяващата сила на земята щяла да бъде премахната и на земята щяло да се позволи да изяви напълно характера на тяхното падение:

Защото те своеволно не признават това, че чрез Божието слово от начало е имало небе и земя сплотена от водата, и сред водата, но пак посредством тях тогавашният свят, потопен от водата загина. Така със същото слово, и днешните небе и земя са натрупани за огън, пазени до деня на страшния съд и погибелта на нечестивите човеци. *2 Петр. 3:5-7*

Хората преди потопа не искали да признаят, че Христовата сила била тази, която сплотявала елементите на света. Те смятали че природните процеси се поддържат от вродена в самата природа сила и затова предупреждението на Ной за приближаващ потоп им изглеждало ирационално. Но Писанието ни казва, че силата, която поддържа всичко е Христос - живото Божие Слово. Тук Петър показва, че *същият процес довел до воден потоп, ще доведе и до огнен потоп след хилядата години, и щом първият е бил предизвикан от разпъването на живото Божие Слово, така и вторият ще бъде предизвикан от подобен процес*. Сърцата на хората напълно закоравели в пълното им отхвърляне на Христовите апели. Изгонването на Божия Дух чрез греховете на хората живели преди потопа, било причината за този потоп:

Искаш ли да се придържаш в древния път, по който са вървели порочните, които преди време са били отвлечени, когато водите отвлекли почвата под тях? Те казвали на Бога: „**Отстрани се от нас!**“ И си мислели какво ли може Всемогъщият да им стори.
Йов 22:15-17, НП

Това става ясно при един внимателен прочит на Битие 6-та глава:

И Бог каза на Ной: Краят на всяка плът дойде пред Мен, защото земята се напълни с насилие чрез тях; и ето, ще ги **изтребя** заедно със земята! Направи си ковчег от гоферово дърво; да направиш в ковчегата стаи и да го измажеш отвътре и отвън със смола. *Бит. 6:13-14*

Ако разгледаме думата *изтребя* на еврейски, ще видим, че тя означава:

№ 7843: Основен корен; да *разложиш*, тоест, (причинно) *да разрушиш* (буквално или фигуративно): - да удариш, да отхвърлиш, **да поквариш** (-ящ, нещо), да унищожис (-тел, -ение), да погубис, да обезобразиш, да предадеш на погибел, да изсипеш, разрушител, X напълно, да запустиш (-л).

Същата тази дума е използвана в стиховете точно преди тринадесети:

И земята се **поквари** [еврейски - 7843] пред Бога, земята се напълни с насилие. И Бог видя земята, и ето, тя беше покварена [еврейски - 7843], защото всяка плът беше покварила [еврейски - 7843] пътя си на земята. *Бит. 6:11-12*

Ако приложим българската дума *изтреби*, която преводачите са използвали за същата еврейска дума в Бит. 6:13, то тогава текстът ще звучи по следния начин:

Земята също се **изтреби** пред Бога, и земята се напълни с насилие. И Бог погледна земята, и, ето, тя беше **изтребена**; защото всяка плът бе *изтребила* пътя си на земята. *Бит. 6:11-12*

Самата земя била напълнена с разврат и насилие и затова Бог видял, че в крайната фаза тя щяла да изрази бунта на човека. Земята не реагирала по различно от нейните грешни обитатели като се „разярила“ срещу враговете си, като по един естествен начин

„избълвала своите жители“ и ги унищожила (Виж отново Левит 18:25-28). Затова Исус казал на множеството в дните на земния

Му живот:

И ако чуе някой думите Ми и не ги пази, Аз не го съдя; защото не дойдох да съдя света, но да спася света. Който Ме отхвърля, и не приема думите Ми, има кой да го съди; словото, което говорих, то ще го съди в последния ден.

Йоан 12:47-48

Тук Исус се дистанцира от делото на съд, който функционира в Неговото Слово, което “държи всичко” (Евр. 1:3). Той има един независим и неутрален арбитър, който точно отразява нечестията на провинилите се, и ги наказва, когато те отказват да се покаят. По тази причина при Неговото второ идване Христос е представен по следния начин:

След това видях небето отворено, и ето, бял кон, и Онзи, който яздеше на него, се наричаше Верен и Истинен, и Той съди и воюва в справедливост. Очите Му бяха като огнен пламък и на главата Му бяха много корони, и имаше написано едно име, което никой не знаеше освен Него. И беше облечен в дреха, натопена в кръв; и Името Му е Божието Слово. И небесните войски Го следваха на бели коне, облечени в бял и чист висон. От устата Му излизаше остър меч, с който да порази нациите; и Той ще ги пасе с желязна тояга и ще стъпче лина на яростния гняв на Всемогъщия Бог... Откр 19:11-15

Огледалото на закона

Исус се завръща като представител на характера на Своя Баща. Като живото Божие Слово Той е възплъщение на принципите на Божия закон на любовта. Но същата тази любов, която действа спасително за всички покаяли се грешници, за нечестивите се оказва "смъртоносно ухание":

Но благодарение Богу, Който винаги ни води в победително шествие в Христа, и на всяко място изявява чрез нас **благоуханието на познанието на Него**. Защото пред Бога ние сме **Христово благоухание за тия, които се спасяват, и за ония, които погиват**. На едните сме **смъртоносно ухание, което докарва смърт**, а на другите животворно ухание, което докарва живот. И за това дело кой е способен? *2 Кор. 2:14-16*

Същата Божия любов, която е животворна за праведните, е смъртоносна за нечестивите. Забележете че **не любовта променя качествата си**, защото тя е същото благоухание и за двете класи хора, но нейното въздействие зависи от това какъв е човекът пред когото тя се открива. Този процес се обяснява с факта, че когато нечестивите видят Бог такъв какъвто е - абсолютна несебична любов, в светлината на това присъствие, греховете им се показват в цялата им отвратителност, тяхната самоизмама е пометена от чистата светлина на истината и по този начин смъртоносните резултати от греха се стоварват върху тях, потвърждавайки, че "заплатата на греха е смърт" (Римл. 6:23). Ако Бог беше източникът на тази смърт, тогава стихът би трябвало да казва

заплатата на Бога за греха е смърт. Но Бог не е източникът на смъртта. Затова с позволяването на греха да изгори нечестивите, и самата смърт престава да съществува:

И смъртта и адът бяха хвърлени в огненото езеро. Това е втората смърт. *Откр. 20:14*

Ако Бог е директният извършител на присъдата, тогава смъртта би била увековечена в Бога. Но ние знаем че в нашия небесен Баща няма никаква тъмнина:

Всяко дадено добро и всеки съвършен дар е от горе и слиза от Отца на светлините, в когото няма изменение, нито сянка от промяна. *Яков 1:17*

И известието, което чухме от Него и известяваме на вас, е това, че Бог е светлина, и в Него **няма никаква тъмнина**. *1 Йоан 1:5*

Защо е толкова трудно за човешките същества да разберат начина по който творението откликва/реагира на греха, поради което и схващат Бога погрешно като унищожител? Това е така, защото ние самите, без Христовия ум, сме едни малки унищожители, направени по образа на нашия плътски баща Сатана, който е главният унищожител (Йоан 8:44; Откр. 9:11). Ние поглеждаме към закона и Законодателя и виждаме собственото си лице като в огледало.

Защото, ако някой е слушател на словото, а не изпълнител, той прилича на човек, който гледа естественото си лице в огледалото,... *Яков 1:23*

Относно отразяващото свойство на закона има много примери в Писанието. Исус позволил развитието на един такъв процес, когато Неговите ученици поддържали в себе си националния грях на расистката нетолерантност:

И, като излезе оттам, Исус се оттегли в тирските и сидонските страни. И, ето, една ханаанка излезе от ония места и извика, казвайки: Смили се за мене Господи, Сине Давидов; дъщеря ми зле се мъчи от бяс. **Но Той не ѝ отговори ни дума.** Учениците дойдоха и Му се молеха, като рекоха: **Отпрати я, защото вика подире ни.** А Той в отговор каза: **Аз не съм пратен, освен до загубените овце от Израилевия дом.** А тя дойде, кланяше Му се и казваше: Господи помогни ми. Той в отговор рече: **Не е прилично да се вземе хляба на децата и да се хвърли на кученцата.** А тя рече: Така, Господи; но и кученцата ядат от трохите, които падат от трапезата на господарите им. Тогава Исус в отговор ѝ рече: **О жено, голяма е твоята вяра;** нека ти бъде според желанието. И дъщеря ѝ оздравя в същия час.
Мат 15:21-28

В тази ситуация, в качеството си на живия Божи закон / Божие Слово, Исус отразил обратно към тях расистката нетолерантност на Своите ученици, за да им помогне да разберат зловредността на този грях, а също и, за да изпита вярата на жената от Сидон, която се нуждаела от това да победи собствените си предразсъдъци срещу юдейския Месия. Виждаме как в този случай законът отразил не истинския характер на Бога, а греховните мисли на учениците, понеже учениците слушали закона, но не го изпълнявали:

Бъдете обаче изпълнители на словото, а не само слушатели, мамещи сами себе си. **Защото, ако някой е слушател на словото, а не изпълнител, той прилича на човек, който гледа естественото си лице в огледалото.** *Яков 1:23*

Друг подобен пример откриваме в притчата на Исус за богаташа и Лазар:

Умря сиромашът; и ангелите го занесоха в Авраамовото лоно. Умря и богаташът и бе погребан. И в пъкъла, като беше на мъки и повдигна очи, видя отдалеч Авраама и Лазара в неговите обятия. И той извика, казвайки: Отче Аврааме, смили се за мене, и изпрати Лазара да натопи края на пръста си във вода и да разхлади езика ми; защото съм на мъки в тоя пламък. *Лука 16:22-24*

В тази притча Христос посрещал хората на собствената им територия. Повечето от тях вярвали в заблудата в съзнателното състояние на съществуване между смъртта и възкресението; нещо, което Писанието отрича: „Защото живите знаят, че ще умрат, но мъртвите не знаят нищо...“ *Еклизиаст 9:5*.

Защото гробът няма да те похвали: Смъртта няма да те славослови: Които слазят в рова не ще се надеят на твоята истина. *Исая 38:18, ЦП*

За това, поради липса на разбиране от тяхна страна, Исус оформил притчата си по такъв начин, че да внесе важни истини чрез техните предварително оформени мнения, издигайки по този начин пред тях едно огледало. Целта на този процес, при който законът отразява мисленето на грешника, е да види своето

неразкрито състояние – една диагноза на истинското му отношение с Бога, за да го доведе до покаяние, и да може да получи изобилната спасителна благодат:

А отгоре на това дойде и законът, та се умножи прегрешението; а гдето се умножи грехът, преумножи се благодатта; *Римл. 5:20*

Но когато грешниците са отхвърлили всички възможности, които са им били давани от Бога и са се идентифицирали напълно с греховете си, тогава същата тази отразяваща функция на закона ще позволи тяхното унищожаване от греховете им:

Понеже намразиха знанието, И не разбраха страха от Господа, Не приеха съвета ми, И презряха всичкото ми изобличение, **затова, ще ядат от плодовете на своя си път, и ще се наситят от своите си измислици.**
Притчи 1:29-31

Откровението на кръста

На кръста се вижда, че резултатът от греха е наистина смърт. Бог бил заявил това още в самото начало:

Но от дървото за познаване на доброто и злото, от него да не ядеш, защото в деня, когато ядеш от него, непременно ще умреш. *Бит. 2:17*

Причината Адам и Ева да не умрат веднага е, защото Христос бил започнал да умира вместо тях като „закланото Агне от създаването на света“ (Откровение 13:8). Всъщност Христос търпял кръстнасмърт от началото на греха:

Във всичките им скърби Той скърбеше, и ангелът на присъствието Му ги избави; поради любовта Си и поради милосърдието Си Той сам ги изкупи, **дигна ги и носи ги през всичките древни дни.** *Исаия 63:9*

Адам възприел философията на Сатана, което било изявено външно чрез изяждането на плода от дървото за познаването доброто и злото. Според тази философия Бог не бил истински загрижен за благополучието на човека, а даровете Му са само средствата чрез които Той държи всички в царството Си в подчинение:

А змията каза на жената: Никак няма да умрете! 5 Но Бог знае, че в деня, когато ядете от него, ще ви се отворят очите и ще бъдете като Бога — да познавате доброто и злото. *Бит. 3:4, 5*

Скриването на Божието лице

С такова мислене, Адам и жена му започнали да вярват, че негрехът е този който води до смърт, а, че Бог убива престъпника на закона Си. Това обяснява реакцията им след тяхното грехопадение:

И при вятъра на деня чуха гласа на ГОСПОДА Бога, като ходеше из градината; **и човекът и жена му се скриха от лицето на ГОСПОДА Бога** между дърветата на градината. *Бит. 3:8*

Това мислене е попило дълбоко в умовете и душите на всички Адамови потомци. Сега можем по-лесно да разберем защо естественият човек вижда в смъртта на Голгота един директен акт на Бога:

А Той всъщност понесе печалта ни и със скърбите ни се натовари. **А ние Го счетохме за наказан, поразен от Бога и унижен.** Ис. 53:4

Не Бог, а грехът е това което е убило Исус на кръста, Грехът скрил милостивото лице на Неговия Баща:

А около деветия час Исус извика със силен глас и каза: Или, Или, лама савахтани? — тоест: Боже Мой, Боже Мой, защо си Ме оставил? Мат. 27:46

Тук Исус изговаря началните думи от Псалм 22-ри, който предсказва 1000 години по-рано Неговото преживяване на кръста. По-надолу в този Псалм виждаме дали Отец е скрил лицето Си от Своя Син:

Защото не е презрял и не се е отвърнал от скръбта на оскърбения, **ни**то е **скрил** лицето Си от него; а послуша, когато той извика към Него. Пс. 22:24

Отец бил там и скърбял заедно със Своя Син, но Исус не можел да усети това, защото вината за греха на света го обгръщала в мрак:

"Който (Отец) за нас **направи грях** Онзи (Исус), Който не е знаел грях, за да станем ние чрез Него правда пред Бога." *2 Коринтяни 5:21*

Който сам **понесе в тялото Си нашите грехове** на дървото, тъй щото, като сме умрели за греховете, да живеем за правдата; с Чиято рана вие оздравяхте. *1 Петрово 2:24*

Но виждаме Исуса, Който е бил направен малко по-долен от ангелите, че е увенчан със слава и чест поради претърпяната смърт, **за да вкуси смърт с Божията благодат, за всеки човек.** *Евреи 2:9*

Лицето на Бога изглеждало скрито от Неговия скъп Син, защото в онзи конкретен момент Той бил Носителят на греха:

Но вашите беззакония са ви отлъчили от Бога ви, и **вашиите грехове са скрили (засенчили) лицето Му от вас**, та не ще да чува. *Исая 59:2*

Бог не е престанал да обича Своя Син. Бог е любов и Той не променя Своята същност и характер.

...защото сам Бог е рекъл: "Никак няма да те оставя и никак няма да те забравя";" *Евреи 13:5*

Защото Господ е благ; **милостта Му трае до века**. И
верността Му из род в род. *Псалми 100:5*

Само от гледна точка на носителя на греха, милостивите качества на нашия небесен Баща не се виждат, защото философията на греха ги скрива от него. Това състояние да си разделен от Бога и да си оставен на резултатите от греха е Божият гняв. Това не е еднапромяна на характера от страна на Бога, при която Той спира да показва милост понеже Му е свършило търпението. Това е начинът по който грешникът вижда Бога. Виждаме как Каин изразява това мислене след като убил брат си:

А Каин каза на ГОСПОДА: Наказанието*ⁿ³ ми е твърде тежко, за да мога да го понеса*ⁿ⁴. *Битие 4:13*
(Електронна версия)

*ⁿ³ или: вината

*ⁿ⁴ или: за да бъде простено

Бележките на преводача показват как еврейският текст включва идеята, че Каин е смятал вината си за непростима. Тази мисъл е преведена и в Цариградския превод:

И рече Каин Господу: Престъплението ми е по-голямо отколкото да бъде простено. *Бит. 4:13 ЦП*

Адам Кларк казва следното в коментара си върху Битие 4:13:

Оригиналните думи могат да бъдат преведени: ***Прекалено голямо ли е престъплението ми, за да бъде простено?*** - думи, които може да се предположи, че той е изговорил на ръба на непроницаемо отчаяние. Много е вероятно [еврейската дума] *авон* да означава по-скоро *престъпление*, отколкото *наказание*; в този смисъл тя е използвана в Лев.

26:41; Лев. 26:43; 1 Царе 28:10; 4 Царе 7:9; а [Еврейската дума] *наса* да означава да отменя, да опростя. Следователно, **дадения в страничното поле прочит е за предпочитане пред този в текста.**

Това е мисленето на греха. Именно чрез такава измама грехът убивачовека, използвайки Божия закон:

И самата заповед, дадена за живот, ми се оказа за смърт. Защото грехът, като използва възможността чрез заповедта, **ме измами и ме умъртви чрез нея.** Римл. 7:10, 11

Може ли да има нещо общо с Теб престолът на беззаконието, което **замисля зло чрез закона?** Пс. 94:20

Цялата тежест на греха, с ужасно погрешното си мислене и разбиране, което върви с него се стоварила върху Исус и смазала душата Му, скривайки лицето на Неговия скъп Баща:

"Боже мой, викам денем, но не отговаряш, И нощем, но нямам отдих. ... А аз съм червей, а не човек, Укоряван от хората, и презиран от хората. Всички, които ме гледат, ругаят ме, Отварят устните си, кимват с глава и казват: Той упова на Господа: нека го избави; Нека го избави понеже има благоволение в него. ... Разлях се като вода, И разглюбиха се всичките ми кости; Сърцето ми стана като восък, Разтопява се вред вътрешностите ми. Силата ми изсъхна като черепка, И езикът ми прилепна за челюстите ми; И Ти си ме свел в пръстта на смъртта. Защото кучета ме обиколиха; Тълпа от злодейци ме окръжи; Прободоха ръцете ми и нозете ми. ... Разделиха си дрехите ми, И за облеклото ми

хвърлиха жребие." *Псалми 22:2, 6-8, 14-16, 18*

Едва тогава станало видно, че плодът на греха е "непременно ще умреш" (Бит. 2:17). Никой не е падал в пълния мрак на последната смърт причинена от греха преди Исус, и никой не е преживявал това и след като Той умрял. В края на хилядата години при 2^{то} възкресение, хората, които отхвърлят Неговата жертва, ще разберат как се е чувствал Исус.

Понеже никой не бил умирал с такава смърт като Исус, затова макар че хронологически Той не е първият възкресен от гроба, Писанието Го нарича „Първороден от мъртвите“, независимо от факта, че Той не бил първият хронологически възкресен от гроба:

и от Исус Христос, верния Свидетел, **Първородния на мъртвите...** *Откр. 1:5*

И Той е главата на тялото, тоест на църквата; Той е Началото, **Първородният от мъртвите**, за да има първенство във всичко. *Кол. 1:18*

Писанието показва че Бог не счита за абсолютна смъртта, с която са умирали всички хора през цялата човешка история – тя е само несъзнателен сън:

И много от спящите в пръстта на земята ще се събудят — **едните** за вечен живот, а **другите** за позор и вечно презрение. *Дан. 12:2*

Дори неправедните са представени като спящи, защото това не е окончателната смърт. Изказванията на Исус по отношение на починалите праведни са дори още по-силни:

А за възкресението на мъртвите не сте ли чели онова, което ви е говорено от Бога, който казва: "Аз съм Бог Авраамов, Бог Исааков и Бог Яковов"? **Той не е Бог на мъртвите, а на живите.** *Мат. 22:31, 32*

Иисус ѝ каза: Аз съм възкресението и животът; който вярва в Мен, ако и да умре, ще живее; **и никой, който е жив и вярва в Мен, няма да умре до века.** Вярваш ли титова? *Йоан 11:25, 26*

Съдът

Нашият любящ Баща предал скъпоценния Си Син на една смърт, която идва от греховете ни - смърт от която Неговият Син не би бил възкресен никога, ако е бил извършил дори само един грях. Той направил това, за да може ние да бъдем третиращи както заслужава Неговият Син, т. е. да живеем вечно. Но понеже Бог не насилва никого да приеме заместническата смърт на Своя Син, затова ще има и втора смърт:

И видях един голям бял престол и Седящия на него, от Чието лице побягнаха земята и небето и не се намери място за тях. Видях и мъртвите, големи и малки, да стоят пред престола; и се разгънаха едни книги; и се разгъна и друга книга, която е книгата на живота; и мъртвите бяха съдени според написаното в книгите – според делата си. И морето предаде мъртвите, които бяха в него, и смъртта и адът предадоха мъртвите, които бяха в тях; и те бяха съдени – всеки според делата си. И смъртта и адът бяха хвърлени в огненото езеро. Това е втората смърт. Откр. 20:11-15

Този текст се намира точно след описанието за огъня изгарящ нечестивите, който е темата на нашето разглеждане. Той се явява едно обяснение на тези стихове, понеже повтаря събитието, но по друг начин. Това показва, че присъдата идва от изявата на характера на Седящия на големия бял престол. Важно е също да се отбележи, че получаващите присъдата са наречени мъртви (въпреки че са възкресени), и това е така, защото те са „мъртви в

престъпления и грехове" (Еф. 2:1, 2, 5). Следователно тяхната присъда е просто изява на това, което вече се е случило духовно с тях. Смъртта и ада са хвърлени също в огненото езеро, което означава, че присъдата не би могла да бъде изпълнена директно от Бога, в противен случай в Негово лице смъртта би била увековечена вместо хвърлена в огненото езеро. В крайна сметка присъдата над тези хора е резултат от отказа им да приемат заместническата смъртна Христос в тяхна полза. Това означава, че смъртта на Христос на кръста е много подобна на смъртта на тези хора, защото те умират изгаряни от греховете си:

И да изнесе юнеца вън от стана, и да го изгори както изгори първия юнец; **това е принос за грях** за обществото. *Левит 4:21*

Защото **се изгарят вън от стана** телата на животните, чиято кръв, първосвещеникът внася в святилището като жертва за греховете. Затова и Исус, за да освети людеите чрез Собствената Си кръв, пострада **вън от градската порта**. *Евр 13:11-12*

Извън стана означава мястото, където носителят на греха не може да вижда милостивото лице на нашия Баща.

През всичкото време до когато бъде **раната** на него **той ще бъде нечист; нечист е той**; нека седи отлъчен; вън от стана да бъде жилището му. *Левит 13:46*

Изведи вън от стана онзи, който прокле; и всички, които са го чули, нека турят ръцете си на главата му, и цялото общество нека го убие с камъни. *Левит 24:14*

Исус говори за това място така:

И господарят му се разгневи и **го предаде на мъчителите**, докато изплати целия дълг. **Така и Моят небесен Отец** ще постъпи с вас, ако не простите от сърце всеки на брат си. *Мат. 18:34, 35*

и ще ги хвърлят в огнената пещ; там ще бъде плач и скърцане със зъби. *Мат. 13:42*

Тогава царят **каза на служителите: Вържете му краката и ръцете и го хвърлете във външната тъмнина**; там ще бъде **плач и скърцане със зъби**. *Мат. 22:13*

Духовната тъмнина е състоянието при което грешниците така са се уеднаквили с философията на греха, че не могат повече да гледат и да възприемат светлината от славата на Божия характер. Във всички случаи, когато Исус говори за това място/състояние, присъдата е опосредствана чрез някой друг: "мъчителите" или "служителите, "ще ги вържат" и "ще ги хвърлят", което потвърждава идеята, че Бог не е директен изпълнител на смъртната присъдата; това извършват **собствените им грехове** пред лицето на Неговото славно и любящо присъствие:

Злощастieto ще затрие грешния; и ония, които мразят праведния, ще бъдат осъдени. *Псалми 34:21*

Правдата на непорочния ще оправя пътя му, **а нечестивият ще падне чрез своето нечестие**. Правдата на справедливите ще ги избави, а **коварните ще се хванат в злобата си**. *Притчи 11:5-6*

Ето, нечестивият е в мъки да роди беззаконие, зачна нечестие и роди лъжа. Изкопал е ров и направил го дълбок; но той сам **ще падне в ямата, която направи. Нечестieto му ще се върне на самата негова глава, и насиliето му ще слезе на самото негово теме (глава).**
Псалми 7:14-16

Народите затънаха в ямата, която сами направиха; в мрежата, която скриха, се улови ногата на сами тях. Господ е станал познат чрез правосъдието, което е извършил; **нечестивият се впримчва в делото на своитеси ръце.** *Псалми 9:15-16*

Недейте се лъга; Бог не е за подиграване: понеже каквото посее човек, това ще и да пожъне. **Защото, който сее за плътта си, от плътта си ще пожъне тление,** а който сее за Духа, от Духа ще пожъне вечен живот. *Галатяни 6:7-8*

В светлината на кръста можем да разберем, че Божият гняв е много различен от представите на повечето хора.

Защото Моите помисли не са като вашите помисли. Нито вашите пътища като Моите пътища, казва Господ. *Исая 55:8*

..защото човешкият гняв не върши Божията правда.
Яков 1:20

Ето една библейска дефиниция за Божия гняв:

А на тях каза: Позволено ли е да се прави добро в съботен ден, или да се прави зло? Да се спаси ли живот,

или да се погуби? А те мълчаха. И като ги изгледа с гняв, наскърбен поради закоравяването на сърцата им, каза на човека: Протегни си ръката. Той я протегна и ръката му оздравя. *Марко 3:4, 5*

Гневът на Исус идва от Неговото наскърбяване, поради закоравяването на човешките сърца. Това не бил гняв, който би Го накарал да избие хората, защото това би нарушило 6^{та} заповед и е в противоречие с Неговия характер, а една скръб за това че децата Му са позволили на греха да ги отдели от Него и да ги лиши от благословенията Му – което в крайна сметка води до тяхната смърт, защото те се откъсват от източника на живота. Следващото действие на Исус не е убийство, а милостивото изцеление на човека с изсъхналата ръка.

И така, какво ни разкрива тайната на кръста за това как ще умрат нечестивите след милениума? Това което убило Христос, не били Неговите физически страдания от пироните и бичуването; Неговата душевна мъка от вината за греха на света била толкова по-голяма от физическата Му болка.

Той наистина понесе печалта ни, и със скърбите ни се натовари; А ние Го счетохме за ударен, поразен от Бога, и наскърбен. ... Всички ние се заблудихме както овце, отбихме се всеки в своя път; И Господ възложи на Него **беззаконието на всички ни**. Той беше **угнетяван**, но смири Себе Си, и не отвори устата Си; Както агне водено на клане, И както овца, която пред стригачите сине издава глас, така Той не отвори устата Си.

Исая 53:4,6-7

И като взе със Себе Си Петра и двамата Заведееви сина, захвана да скърби и да тъгува. Тогава им казва: **Душата (сърцето) Ми е прескръбна до смърт;** постойте тук и бдете заедно с Мене. *Матей 26:37-38*

Много подобна ще бъде смъртта и на нечестивите.

Защото, като причакват, те са направили **сърцата си като пещ;** гневът им спи цяла нощ, а на заранта **гори като пламнал огън.** *Осия 7:6*

И ще станат знамения в слънцето, в луната и в звездите, а по земята бедствие на народите, като ще бъдат в недоумение поради бученето на морето и вълните. **Сърцата на хората ще примират от страх** и от очакване онова, което ще постигне вселената, защото небесните сили ще се разклатят. *Лука 21:25-26, Версия на крал Яков*

Знаем също, че физическото страдание на Христос било вдъхновено от Сатана, а не от Бога, защото Сатана бил този, който влязъл в сърцето на Юда, за да го подтикне да предаде Христос (Лука 22:3-4; Йоан 13:21-27). Сатана е този, който “има властта на смъртта“ (Евреи 2:14, Верен); защото той е нейната първопричина. Всъщност, по отношение на това, че греховете им ще ги убият в светлината на Божия свят закон, тяхната смърт е абсолютно същата като тази на Христос, който пръв бил умрял с такава смърт, за да не се налага никой да умира с нея. Единствената разлика е, че Христос може да се държи с вяра за милостта на Неговия Баща, вярвайки в Псалм 16:10-11, и затова грехът не Го отделил от Неговия Баща.

Затова се зарадва сърцето ми и развесели езикът ми, а още и плътта ми ще престоява в надежда; защото няма да оставиш душата ми в ада, нито ще допуснеш Твоя Светия да види изтление. Изявил си ми пътищата на живота; в присъствието Си ще ме изпълниш с радост.“ *Деяния 2:27, 28*

Тази е вярата в Божията милост, която Исус ни предлага, когато всичките ни грехове тегнат над нас и сме в тъмнина. Точно тук Исус победил светското закоравяване на сърцето. Респективно грешникът вярва, че отделянето е пълно и че Бог *ще* остави душата му в ада.

Божественият модел на огъня

Физическото и душевното страдание на Исус следват божествения модел на източник и канал:

Да се утешат сърцата им съединени купно в любов, и във всяко богатство на съвършено разумение, да познаят тайната на Бога и **Отца (източник) и на Христа (канал), в когото са скрити всичките съкровища на премъдростта и на знанието.** *Кол. 2:2-3*

..а нас има само един **Бог — Отец (източник), от когото** е всичко, и ние за Него; и един **Господ — Исус Христос (канал), чрез когото** е всичко, и ние чрез Него. *1 Кор. 8:6*

Бог (източник), който много пъти и по много начини е говорил в миналото на бащите ни чрез пророците, в края на тези дни говори на нас чрез Сина (канал), когото постави Наследник на всичко, чрез когото също направи световите, **който, бидейки сияние на Неговата (Божията) слава и отпечатък на Неговото същество...** *Евр. 1:1-3*

Невидимият Бог е изявен чрез Неговия Син - нашият Господ Исус Христос. Като роден от Бога, Христос изявява и възвеличава славата на Своя Баща. Чрез този модел на отношения можем да разберем по-добре релацията между физическото (видимото) и душевното (невидимото) страдание на Христос на кръста. Изводът от този модел е, че източникът на Христовите страдания е бил грехът, а не физическото малтретиране. Христос умрял от съкрушаващата душата Му вина за греха, а не от физическото си

разпъване на кръста. Затова Пилат бил изненадан, че Той е умрял толкова бързо, понеже физически това трябвало да бъде много по-продължително (Виж Марко 15:44); двамата престъпника до Исус все още били живи, когато Исус умрял и краката им трябвало да бъдат строшени, за да умрат по-бързо (Йоан 19:31-33).

Физическото страдание било само външен израз на душевната Му мъка. Така и при умиращите с втората смърт, източникът на страданието е духовен - огненото изгаряне на греховете им пред лицето на техния любящ Баща и Неговия Син. Следователно духовното страдание идва чрез усещането за вина, а физическото страдание е една проява на сатанинската ярост.

Това е демонстрирано и в жертвоприношенията на стария завет. Грешникът е заколвал животното, а на олтара то е било изгаряно с огън. С този символ е било показано, че източникът на страданията и смъртта не е физическият огън, който изгаря жертвата, а понасянето на вината за греховете. С изповядването на греховете над невинната жертва и собственоръчното ѝ заколване, грешникът е трябвало да разбере, че неговият грях е това което убива Христос. Знаем също как Бог казал на Илия, че Той не е в огъня:

И словото му каза: Излез та застани на планината пред Господа. И, ето, Господ минаваше и голям силен вятър цепеше бърдата и сломяваше скалите пред Господа, но Господ не бе във вятъра; а подир вятъра земетръс, но Господ не бе в земетръса; и подир земетръса **огън, но Господ не бе в огъня**; а подир огъня тих и тънък глас. 3
Царе 19:11-12

Но когато израилтяните дошли при Синай, те възприели славата

на Господ като поглъщащ огън:

И видът на Господната слава по върха на планината **се виждаше на израилтяните като огън пояждащ.**

Изход 24:17

Тяхното фалшиво възприятие за Бога ги измамило и чрез тази измама страхът се загнездил в сърцата им, и в крайна сметка ги убил в пустинята (Числа 14:20-29). По този начин поглъщащият огън е един отговор на възприятието на грешника за съда. Бог не е в огъня, но присъствието на Бога причинява яростта в грешника, която се изявява като огън. Грехът взема повод чрез заповедта и убива грешника:

И аз живеех някога си без закона; но когато дойде заповедта, оживя грехът, а пък аз умрях; **и заповедта която се даде за живот, тя ми се намери за смърт.** Защото грехът, като взе повод чрез заповедта, прелъсти ме и умъртви ме чрез нея. *Римляни 7:9-11*

На кръста Христос умира от меч на Словото, отразяващ вината за греховете на целия свят, с които Исус се бил натоварил.

Защото Божието слово е живо, деятелно, по-остро от всеки меч остър и от двете страни, **пронизва до разделяне душата и духа, ставите и мозъка, и издирва помислите и намеренията на сърцето.** *Евреи 4:12*

И ако чуе някой думите Ми и не ги пази, **Аз не го съдя;** защото не дойдох да съдя света, но да спася света. Който Ме отхвърля, и не приема думите Ми, има кой да го съди; **словото, което говорих, то ще го съди в последния ден.**

Йоан 12:47-48

Така и нечестивите след хилядата години загиват от душевното страдание при пълното осъзнаване на естеството на греховете им пред лицето на Божия прекрасен характер, а изгарянето на телата им във физическият огън е само външен израз на това. Това ни учи Божественият модел. Докато проследяваме този процес, така както той е описан в Духа на пророчеството, ще намерим и потвърждение на това, че директният източник на физическият огън не е Бог, а виновната реакция спрямо любящия характер на Бога.

Причината Божието Слово да представя Божиите присъди над грешниците по начин, който позволява на естествения човек да вижда Бога като убиец, е за да изложи греховните ни представи за нашия Баща и да ни доведе до покаяние.

В края на хилядата години Христос идва в страшно величие, за да призове нечестивите мъртви от гробовете им (Откровение 20:5), за да „възкръснат за осъждане“ (Йоан 5:29). Нечестивите излизат от гроба със същата вражда и бунтовен дух срещу Христос, с които са отишли там. Знаем, че, когато видим Христос, Той „ще дойде в славата на Своя Отец със Своите ангели; и тогава ще отплати на всекиго според делата му (Мат. 16:27). В началото нечестивите виждат само външната изява на тази слава и това ги кара да признаят правотата на Бога. Тази слава изтръгва от устните им думи, които при други обстоятелства никога не биха изговорили:

Защото е писано: - "Заклевам се в живота Си, казва Господ че всяко коляно ще се преклони пред Мене, И всеки език ще славослови Бога". *Римляни 14:11*

Това обаче не е покаяние. Милостта е престанала да умолява за тях, не защото Бог повече не може и не желае да им прости, а

защото те постоянно са предпочитали греховете си преди Бога, дотогава докато са станали неспособни да преживеят истинско покаяние. Ако им бъде дадено второ благодатно време, те пак биха го използвали като първото, нарушавайки Божия закон с неговите постановления и съдби и вдигайки бунт срещу Бога.

В Откровение 20:7-9 Сатана убеждава нечестивите да нападнат златния град – Новият Ерусалим, където са изкупените и ги вдъхновява със собствения си дух на омраза към Христос.

Безбройните войници на тази армия се подготвят да завладеят града, пренебрегвайки отворените му врати. Поведението им напълно доказва, че никога не биха се покаjali.

Чрез живот на бунт, Сатана и всички, присъединили се към него, се поставят толкова извън хармония с Бога и Неговия истински характер, че самото Му присъствие се оказва за тях унищожаваш огън. Както писал Павел, цитирайки Вт. 4:24: „Защото нашият Бог е огън пояждащ.“ (Евреи 12:29). **Славата** на Този, Който е любов, ще ги унищожи. Но какво е славата на Бога?

Тогава рече Моисей: Покажи ми, моля, славата Си. А Господ му каза: Аз ще сторя да мине пред тебе всичката Моя **благодет**, и ще проглася пред тебе Името (характера) **Иеова**; и ще покажа **милост** към когото ще покажа, и ще **пожалея** когото ще пожалея. *Изход 33:18-19*

И Господ слезе в облака, застана там до него, и прогласи Господното Име (характер). Господ замина пред него и прогласи: Господ, Господ, Бог **жалостив и милосърд, дълготърпелив, Който изобилва с милост и с вярност**. *Изход 34:5-6*

Божията слава е Неговият любящ характер. Тя е Божието естество на съвършена любов. Неговата **доброта** е това, което пояжда нечестивите. Изявата на Божия свят и милостив характер изявява греха в неговото истинско естество и разобличава напълно унищожавашата му същност:

Възлюбени, не си отмъщавайте, а дайте място на Божия гняв; защото е писано: "На Мен принадлежи отмъщението, Аз ще отплатя, казва Господ." И така, "ако неприятелят ти е гладен, нахрани го; ако е жаден, дай му да пие; защото, **това като правиш, ще натрупаш жар на главата му.** Римл. 12:19, 20

Как четем този текст? Дали тук Бог ни учи да не вършим зло на неприятелите си, защото така отнемаме възможността Му да извърши това? Ако нещо, което ние вършим е зло, а Бог прави точно същото, става ли злото нещо изведнъж добро? Един такъв прочит отразява по-скоро нашето човешко мислене. "Божииите пътища са по-високи от нашите пътища" (Ис. 55:8, 9). Дали Божието възмездие и Неговият гняв ще се проявят по един начин, който е различен от съвета, който ни е даден да следваме самитение в такива ситуации, а именно да вършим добро на тези, които се отнасят зле с нас? Ако беше така, тогава Бог изисква от нас неща, които самият Той не прави. Ние трябва да контролираме гнева си, но на Бог е позволено да освобождава гнева Си, когато желае. Но Исус ни казва, че Бог изисква от нас да се отнасяме с любов към онези, които ни мразят, понеже по този начин показваме, че сме Божии деца, които извършват Неговата воля и отразяват Неговия характер:

Дай на този, който проси от теб, и не се отвръщай от онзи, който ти иска назаем. Чули сте, че е било казано: "Обичай ближния си, а мрази неприятеля си." Но Аз ви казвам: **обичайте неприятелите си и се молете за онези, които ви гонят, за да бъдете синове на вашия Отец, който е на небесата; защото Той прави слънцето Си да изгрява и над злите, и над добрите; и дава дъжд и на праведните, и на неправедните.** Защото, ако любите онези, които любят вас, каква награда имате? Не правят ли това и бирниците? И ако поздравявате само братята си, какво особено правите? Не правят ли това и езичниците? И така, **бъдете съвършени и вие, както е съвършен вашият небесен Отец.** *Мат. 5:42-48*

Съвършенството на нашия небесен Баща далеч надминава практиката да се обичат само онези, които се отнасят добре към нас. Лука изразява това съвършенство така:

Но вие любете неприятелите си, правете добро и давайте назаем, без да очаквате да получите назад, и наградата ви ще бъде голяма и ще бъдете синове на Всевишния, защото Той е благ към неблагодарните и злите. И така, **бъдете милосърдни, както и вашият Отец е милосърден.** *Лука 6:35, 36*

В Своето изискване да се отнасяме добре към неприятелите си, нашият Баща иска просто да следваме Неговия пример. Затова, оставяйки внимателно настрана нашите плътски възгледи за Бога, нека отново да видим каква е "жарта", която пада върху нечестивите. Отново четем:

Възлюбени, не си отмъщавайте, а дайте място на Божия гняв; защото е писано: "На Мен принадлежи отмъщението, Аз ще отплатя, казва Господ." И така, "ако неприятелят ти е гладен, нахрани го; ако е жаден, дай му да пие; защото, **това като правиш, ще натрупаш жар на главата му.** *Римляни 12:19, 20*

Огънят който натрупваме върху главата на онзи, който е враждебен към нас и към когото ние проявяваме доброта и любов не е физически огън. Това е един огън, който се разпалва от съзнанието за ужасната същност на греха на фона на Божията доброта и любов. Когато се отнасяме с любов към враговете си, ние натрупваме огъня на Светия Дух върху тях, за да се убедят в погрешността на пътя си. Исус говори за този огън по следния начин:

Огън дойдох да хвърля на земята; и какво повече да искам, ако се е вече запалил? *Лука 12:49*

Божията любов – животворно ухание или огнено мъчение?

Исус живял един живот на съвършена себепожертвователност и несебелюбие, давайки ни една картина за това как законът трябва да бъде изписан в сърцата ни и оставяйки ни без извинение за греховността на егоизма ни. Чрез изявата на истинския любящ характер на Своя Баща на земята Исус наистина разпалил един огън

– един духовен огън, който изгаря всички самозаблуди на човека, които той създава, за да живее един покварен живот без да се чувства виновен. Този огън или щял да изгори греха от сърцата на хората, които се покаяват, или да ги изгори в последния ден, когато видят милостивото лице на Онзи, който винаги е работил за тяхното спасение, но Когото те са отхвърлили:

Реакцията на отхвърлящите Го: небето биде преместено като свитък, когато се свива; и всички планини и острови се вдигнаха от местата си. И земните царе, големците и хилядниците, богатите и силните, всеки роб и всеки свободен се скриха в пещерите и между скалите на планините; и казват на планините и на скалите: **Паднете върху нас и скрийте ни от лицето на седящия на престола и от гнева на Агнето; Защото е дошъл великият ден на Неговия гняв; и кой може да устои? Откровение 6:14-17**

Реакцията на приемащите Го: И на тоя хълм Той ще развали вънкашното покривало, което е мятано върху

всичките племена, И покривката, която е простряна върху всичките народи. Ще погълне смъртта за винаги; **И Господ Бог ще обърше сълзите от всичките лица**, и ще отнеме укора на хората Си от цялата земя; защото Господ е изговорил това. И в оня ден ще рекат: **Ето, Тоя е наш Бог; Чакахме Го, и Той ще ни спаси; Тоя е Господ; чакахме Го; Ще се възрадваме и развеселим спасението Му.** *Исаия 25:7-9 (виж също Данаил 10:5-7)*

Забележете подобната на тази реакция в Данаил 3-та глава:

Навуходоносор проговаряйки рече им: Седрахе, Мисахеи Авденаго, нарочно ли не служите на моя бог, и не се кланяте на златния образ, който поставих?... ако не се поклоните, в същия час ще бъдете хвърлени в сред **пламенната огнена пещ**;... А понеже царската заповед бе настойчива, и пещта се нагорещи премного, **огненият пламък уби ония мъже, които дигнаха Седраха, Мисаха и Авденаго**.... Тогава цар Навуходоносор ужасен,... рече: **Ето, виждам четирима мъже развързани, които ходят в сред огъня, без да имат никаква повреда; и по изгледа си четвъртият прилича на Синът на Бога**... Тогава Седрах, Мисах и Авденаго излязоха из сред огъня. И... видяха, че **огънят не бе имал сила върху телата на тия мъже, косъм от главата им не бе изгорял, и шалварите им не бяха се изменили, нито даже миризма от огън не бе преминала на тях.** *Данаил 3:14-27*

И отново в евангелието на Йоан някои чули гръм, а други помислили, че този, който говори е ангел:

Отче, прослави името Си. Тогава дойде глас от небето:
И Го прославих, и пак ще Го прославя. На това, народът,
който стоеше там, като чу гласа каза: Гръм е. Други пък
казаха: **Ангел Му проговори**. *Йоан 12:28-29*

В Матей 21:12-16 и Йоан 2:13-17 и Матей и Йоан записват, че след като направил камшик от въжета, Исус влязъл в храма и изгонил всички корумпирани религиозни водачи и техните заговорници, които променяли истинския характер на Бога, като заблуждавали хората, правейки Бога да изглежда като тях (Псалм 50:16-21). Дори и тук не е имало проява на насилие от страна на Исус; защото, както заявява пророкът в древността, „Той не е извършил насилие“ (Исая 53:9, Версия на крал Яков). Исус никога не е удрял никого и само онези, които били самоосъдени от съвестта си се уплашили и избягали. Въпреки това, скъпите малки деца, които били свидетели на събитието, не се уплашили, а започнаха да пеят хваления на Бог, а слепите и кучите, които останали, били изцелени.

За изкупените, изявата на Божия агапе характер е благоухание към живот, но за останалите, тези сцени са един пояждащ огън, който ще измъчва душите им точно толкова колкото дълбоко са допуснали греха да проникне в тях, и точно толкова, колкото близо са познавали тази слава, но са избрали да й обърнат гръб. Тук е показан източникът на страданието на нечестивите. Когато Бог говорил за падението на Луцифер, Той показал откъде идва този духовен огън.

Ти омърси светилищата си чрез многото си беззакония, чрез несправедната си търговия; **затова извадих огън изсред тебе, който те изяде, и те обърнах на пепел по земята пред очите на всички, които те гледат.** *Езекиил 28:18*

В началото този огън е бил запален в сърцето на Луцифер чрез неговото нечестие, но след милениума, присъствието на Онзи, който е любов и светлина ще го изяви напълно:

Положи ме като печат на сърцето си, Като печат на мишцата си, Защото **любовта** е крепка като смъртта, Ревнуванието жестоко като ад, Святкането му святкане огнено, пламък стремителен. Много вода не може да угаси **любовта**, нито реки могат да я потопят: Ако би дал някой всички имот на дома си за любовта, съвсем щего презрат. *Песен на песните 8:6-7*

Огнената любов от присъствието на нашия Баща ще извади всичките нечестиви страсти на Сатана и този огън ще го превърне в **пепел**, както и всички останали, които са се присадили в него чрез греха.

Ще стъпчете нечестивите; защото те ще бъдат **пепел** под стъпалата на нозете ви в деня, който определям, казва Господ на Силите. *Малахия 4:3*

Най-накрая Божието присъствие ще извади онзи страшен огън от падналия херувим и пламъкът ще го погълне заедно с онези, които са се привързали към него, превръщайки ги в пепел. Помним, че източникът на огъня е сатана, а не Бог.

Сега нечестивите виждат какво са загубили от живота си на бунт. Свидетелството на техния собствен начин на живот заявява, че не желаят Божият Син да царува над тях. Както невярващите евреи отхвърлили Исус като Месия, така и нечестивите **осъждат** себе си като недостойни за вечния живот (Деяния 13:46). В светлината на тази всеобхватна любов, нечестивите се настройват срещу Сатана, тъй като виждат, че той не е техният благодетел, а по-скоро ги е водил, за да споделят неговото унищожение. Точно тук духовният огън се проявява като физически огън. Изригвайки от собствените им души, яростта им се разпалва срещу Сатана. Исаия 14:12-18 казва:

Как си паднал от небето, ти Деннице, сине на зората!

Как си отсечен до земята, ти, който поваляше народите; А ти думаше в сърцето си: ще възляза на небесата, ще възвиша престола си над Божиите звезди,... ще бъде подобен на Всевишния. Обаче ти ще се снишиш до преизподнята, до най-долните дълбочини на рова. Ония, които те видят ще се взрат в тебе, ще те разгледат, и ще рекат: Тоя ли е човекът, който правеше да трепери земята, който разклащаше царствата, който запустяваше света, и съсипваше градовете му, който не пускаше в домовете им затворниците си? Всичките царе на народите - те всички - спят в слава, всеки в дома си.

Понеже си [Сатана] поставил сърцето си, като че е Божие сърце, затова, ето, ще докарам против тебе **чужденци**, страшните между народите; и ще изтеглят сабите си против красивите произведения на твоята мъдрост, и ще помрачат блясъка ти; ще те смъкнат в

ямата;... Аз те изтребих отсред огнените камъни, херувиме засеняващи!... Аз те хвърлих на земята, изложих те пред царете, за да те гледат... Ще те обърна на **пепел** по земята пред очите на всички, които те гледат... ужас си станал, и не ще те има до века. *Езекил 28:6-8, 16-19*

Защото, ето, иде денят, който ще гори като пещ; и всичките горделиви, и всички, които вършат нечестие, **ще бъдат плява**. И тоя ден, **който иде, ще ги изгори**, казва Господ на Силите, та няма да им остави ни корен ни клонче. *Малахия 4:1*

А Господният ден ще дойде като крадец, когато небето ще премине с бучение, а **стихиите нажежени ще се стопят, и земята и каквото се е вършило по нея ще изчезнат**. *2 Петрово 3:10*

Напомниме на читателя как Исус поучавал, че Той нямало да бъде Този, Който съди в края, а Словото което е говорил (Йоан 12:47, 48). Бог не използва смъртоносна сила в Своите присъди. Тази истина се потвърждава и в една от апокрифните книги на Синодалната версия на Библията, която пионерите на адвентизма сасмятали за достоверна и важна за последното време:

А Моят Син ще изобличи нечестията, измислени от тия народи, **които чрез злите си помисли приближиха бурята и мъките, с които ще почнат да се мъчат, и които са подобни на огън; и Той без труд ще ги изтреби със закона, който е подобен на огън**. *3 Ездра 13:37-38*

Тук се потвърждава идеята, че нечестивите ще бъдат наказани чрез отразяващата функция на закона, както се вижда в случая с Корей, Датан и Авирон, които „слезли живи в рова“ (Числа 16:28-33). Тук Бог разкривал, че самите, подобно на всички онези, които „разпъват отново за себе си Божия Син“ (Евреи 6:6), са излезли от Божията защитна ограда. Те били „изкопали ров“ и били „паднали в ямата, която (те) били направили“ (Псалм 7:15). Затова Павел, когато говори за греховните наклонности на хората, за които се разказва в книгата Числа, ни съветва:

Защото, братя, желая да знаете, че, макар да са били бащите ни всички под облака, и всички да са минали през морето, и в облака и в морето всички да са били кръстени от Моисея, и всички да са яли от същата духовна храна, и всички да са пили от същото духовно питие, (защото пиеха от една духовна канара, която ги придружаваше; **и тая канара бе Христос**), пак в повечето от тях Бог не благоволи; затова ги измори в пустинята. А в тия неща те ни станаха примери, та да не похотствуваме за злото, както и те похотствуваха. Нито бивайте идолопоклонници, както някои от тях според писаното: "Людете седнаха да ядат и да пият, и станаха да играят". Нито да блудствуваме, както блудствуваха някои от тях, и паднаха в един ден двадесет и три хиляди души. **Нито да изпитваме Господа, както някои от тях Го изпитаха**, и погинаха от змиите. Нито роптайте, както възроптаха някои от тях, и **погинаха от изтребителя**. А всичко това им се случи за примери, и се написа за поука нам, върху които са стигнали последните времена. Така

щото, който мисли, че стои, нека внимава да не падне.

1 Коринтяни 10:1-12

Гръцката дума, която Павел използва тук за думата “изтребител” е ὄλοθρευτής (*олотретес*), която буквално означава “отровна змия.” Кой е тази унищожаваша змия?

И свален биде големият змей, оная старовременна змия която се нарича **дявол и сатана**, който мами цялата вселена; свален биде на земята, свалени бидоха и ангелите му заедно с него. *Откровение 12:9*

И тъй, смирете се под мощната ръка на Бога, за да ви възвиси своевременно; и всяка ваша грижа възложете на Него, защото Той се грижи за вас. Бъдете трезвени, будни. **Противникът ви, дяволът, като рикаещ лъв обикаля, търсейки кого да погълне.** *1 Петрово 5:6-8*

Очевидно Сатана е унищожителят, но Бог е Възстановителят! По този начин започва да се изяснява следният текст:

Защото в оная нощ **ще мина през Египетската земя, и ще поразя всяко първородно в Египетската земя**, и човек и животно; и ще извърша съдби против всичките египетски богове; Аз съм Иеова. *Изход 12:12*

От това, което току-що научихме, трябва ли да вярваме, че самият Бог е убил всички първородни в египетската земя? Или египтяните правят себе си уязвими на Сатана - унищожителя - като отхвърлят Бога? Нека продължим да четем само няколко стиха по-надолу:

Защото Господ ще мине, за да порази египтяните, а когато види кръвта на горния праг и на двата стълба на вратата, Господ ще отмине вратата, и не ще остави **погубителят** да влезе в къщите ви, за да ви порази. *Изход 12:23*

Отхвърлянето на Бога води до унищожение, защото Той няма да сенамесва във вашата свобода на избор. Той ще ви позволи да се скитате извън Неговата защитна благодат. Но унищожението идва от собственото ви нечестие и първоизточника на смъртта - Сатана.

(Бог) напрати върху тях пламъка на Своя гняв, и негодувание, и ярост, и нещастия напрати зли ангели;
Псалми 77:49

Думата на иврит, използвана тук за „изпращане“, се превежда по-точно като „освобождаване“ или „отпускане“. Христос и злите ангели не работят заедно. Под Неговата закрила Христос и Неговите ангели задържат Сатана и злите му ангели. С излизането си от Неговата защита вие избирате освобождаването на тези зли ангели.

Славният характер на Бога

Начинът по който прочитаме Писанията е от решаващо значение за това как ще бъдем съдени, защото Словото на Бога е като чук, който разбива кременливото сърце и огън, който поглъща шлаката (Ез. 22:19-22):

Рече: - Господ дойде от Синай, и яви им се от Сиир; Осия от планината Фаран, и дойде с десетки хиляди светии; **от десницата Му излезе огнен закон за тях.**
Второзаконие 33:2

Не е ли словото Ми **като огън**? казва Господ, и като чук, който строшава скалата? *Еремия 23:29*

..защото и нашият Бог е огън пояждащ. *Евр. 12:29*

Божият закон е огнен, защото е копие на Божия характер, както научихме по-рано от 3 Ездра 13:38, където Бог казва: „законът, който е като мен.“ Както видяхме този огън идва от самата същност на Бога, която е чиста и възвишена любов: „Който не люби, не познава Бога, защото Бог е любов.“ (1 Йоан 4:8). Забележете че не се казва, че Бог е любящ, или, че Бог има любов, а, че Той е любов. Затова, когато се представя Божието име, което е Неговият характер, милостта винаги стои на първо място в списъка:

Така казва ГОСПОД: Мъдрият да не се хвали с мъдростта си и силният да не се хвали със силата си, богатият да не се хвали с богатството си, а който се хвали, нека се хвали с това, че разбира и познава

Мен, че Аз съм ГОСПОД, който върша милост, правосъдие и правда на земята, понеже в това имам благоволение, заявява ГОСПОД. *Ер. 9:23, 24*

Понеже любовта е самата същност на Бога, това означава, че всички останали Негови качества са израз или проводници на тази любов. Това означава, че всичко, което Бог прави е движено от любов. Справедливостта на нашия Баща не е една сурова и лишена от милост справедливост. Сатана е този, който иска да представи Бога така сякаш при Него милостта и справедливостта са несъвместими. В контраст с това Бог винаги действа от любов към Своите деца. Тази любов Писанието представя като огън:

Положи ме като печат на сърцето си, като печат на ръката си, защото любовта е силна като смъртта, ревността е жестока като гроба. Нейните пламъци са огнени пламъци, самият пламък на ГОСПОД. *Песен на песните 8:6, 7; Английска стандартна версия*

Как е възможно любовта да бъде жестока? Любовта на нашият небесен Баща безпощадно разкрива истинското естество на греха – неговата погубваща същност. Това е огънят с който ще бъде мъчен нечестивият:

той също ще пие от виното на Божията ярост, което е приготвено чисто в чашата на гнева Му, и ще бъде мъчен с **огън и сяра** пред светите ангели и пред Агнето. *Откровение 14:10*

Гръцката дума, която тук е използвана за сяра има следните определения:

θειον (теион, във връзка с теиос – има общо с божеството) Определение от речник на Стронг: 1. Сяра,

а. божествен тамян.....

Огънят не може цяла вечност да изгаря нечестивите, защото това би било в противоречие с Божия справедлив характер. Но Откровение 14-та глава не продължава ли да казва...

И димът от тяхното мъчение ще се издига **до вечни векове**; и ония, които се покланят на звяра и образа му, не ще имат отдых ни денем, нито нощем, нито кой да е, който приема белега на името му.

Но забележете, че „димът“ е това, което се издига „до вечни векове.“ Димът е това, което остава *след* като нещо е превърнато в пепел от огъня. Този дим символизира спомена за греха и неговото унищожително естество. Това никога няма да бъде забравено.

Но какво да кажем за „вечния огън“ споменат в Юда 7-ми стих?:

както и Содом, Гомор и околните им градове, които, подобно на тях, се предадоха на блудство и изпадваха в противоестествени пороци, са поставени за пример като носят наказанието на **вечния огън**.

Тези два града горят ли все още днес? Не. Юда казва също, че унищожението на Содом и Гомор е „поставено като пример.“ За какъв пример говори той? 2 Петр. 2:6 отговаря на този въпрос:

Тъй също, ако Той осъди на разорение содомските и гоморските градове и ги обърна на пепел, и ги **постави за пример на ония, които щяха да вършат нечестие**.

Петър заявява, че тези два града са превърнати в „пепел“ и това

трябва да бъде пример за края на нечестивите. И така, трябва да заключим, че един и същ „вечен огън“ ще унищожи Сатана и неговите последователи и ще ги превърне в пепел! Помнете как гласи Малахия 4:3: „И вие ще стъпчете безбожните; защото те **ще бъдат пепел под стъпалата на краката ви.**“ Това е вечното *унищожение*. Исус учи, че само онези, които вярват, ще получат

„вечен живот“, и няма да „загинат“, както невярващите (Йоан 3:16), а Павел казва, че нечестивите ще получат вечна **смърт** (Римляни 6:23). При непрекъснато отхвърляне на безкористната Божия любов сърцето остава егоцентрично, а това е като суха и лесно запалима слама.

Слама ще заченете и плява ще родите; **диханието (духа) ви като огън ще ви пояде.** И народите ще бъдат като горяща вар, като отсечени тръни, които изгарят в огън.
Исаия 33:11-12

Отново всичко зависи от това как се отнасяте към Божията любов. Ако я отхвърляте, вината от самоосъждането ви ще ви превърне в пепел. Ако я приемате, тя ще очисти греховността от живота ви и ще стане вечен живот за вас. Забележете въпроса, който Исаия поставя относно това кой ще обитава в поглъщащия огън:

... Кой от нас може да обитава при огън пояждащ?
Кой от нас може да обитава при вечни пожари? *Исаия 33:14*

По-голямата част от християнския свят би отговорил, че нечестивите са тези, които живеят във „вечните изгаряния“. Но нека позволим на Исаия да продължи, отговаряйки на собствения си въпрос в следващия стих:

Който **ходи праведно** и говори **правдиво**, който презира печалбата от насилства, който отърсва ръцете си, за да не приема подкупи, който запушва ушите си, за да не чува за кръвопролитие, и **затваря очите си, за да не гледа зло.** *Исаия 33:15*

Тези, които са приели Исус и Неговата правда, ще живеят във вечния огън на Божията любов; защото те са кръстени (напълно потопени) „със Светия Дух и с огън“ (Мат. 3:11). Вярно е, че този пожар не може да се потуши:

И ако те съблазнява ръката ти, отсеци я. По-добре е за теб да влезеш в живота недъгав, отколкото да имаш две ръце и да отидеш в пъкъла, **в неугасимия огън**, (където "червеят им не умира и **огънят не угасва**").

Марко 9:43-44

Думата угасвам означава „да погася“ или „гася“. Никой няма да може да погаси огъня. Йеремиа пророкува, че Йерусалим ще бъде унищожен от огън, който няма да бъде потушен:

Но ако не Ме послушате да освещавате съботния ден и да не носите товар и да влизате през ерусалимските порти в съботен ден, тогава ще запалят **огън** в портите му и ще пояде ерусалимските дворци, и **няма да угасне**.

Еремиа 17:27

Първо забележете, че този неугасим огън „ще погълне (или ще пояде) дворците на Йерусалим“. Всъщност поради този пожар Йерусалим бил оставен „запустял“, но само за 70 години (2 Лет. 36:19-21). Йерусалим бил изгорен с неугасим огън, но днес Йерусалим не гори. Огънят се споменава като такъв, който не

може да бъде потушен, защото никой не успял да го изгаси. Но той угаснал от самосебеси. Огънят не изгаснал, докато не свършил работата си да направи Йерусалим пуст. Когато четем какво има да каже Исаия за огненото езеро, цялата картина става кристално ясна:

Ето, станаха като плява, огън ги изгори. **Не можаха да спасят живота си от силата на пламъка.** Не е въглен да се стопли човек на него, или огън, да седне човек пред него. *Исаия 47:14*

Исаия също пророкувал, че „народът ще бъде като гориво за огъня; никой няма да пощади брат си“. (Исаия 9:19).

Мнозина предполагат, че „червеят“, за който Исус говори в Марко 9:44, се отнася за душата на човека, която никога няма да умре в огъня на пъкъл. Обаче Исус ясно казва, че и тялото, и душата ще бъдат унищожени в пъкъл (Матей 10:28) и няма да живеят безкрайно много време, за да се мъчат вечно. Бог предупреждавал със сълзи, че „душата, която съгрешава, ще умре.“ (Езекил 18:4). Истината е, че Исус има предвид буквален червей, който се храни с мъртви тела. Исаия казва:

Великолепието ти слезе в Шеол (гроба) и звукът на лирите ти. **Червеи са постелката ти и трупни червеи тепокриват.** *Исаия 14:11*

Защото молецът ще ги прояде като дреха и **червеят ще ги прояде като вълна.** Но Моята правда ще пребъде вечно и спасението Ми — във всички поколения. *Исаия 51:8*

Исус казал: „И те ще отидат във **вечно наказание**, а праведните във вечен живот“. (Матей 25:46). Какво е „наказанието“ за нечестивите?

„Заплатата на греха е смърт“ (Римляни 6:23). Бог не е този, който им плаща (наказва / възнаграждава) със смърт. Те служат на един живот на грях, така че ГРЕХЪТ им плаща заплатата на смъртта (причина и следствие) и тази смърт ще бъде "вечна." Те никога няма да се върнат към живота, защото са избрали да бъдат изключени от Бога – ЕДИНСТВЕНИЯТ източник на живот! Гръцката дума за „наказание“ тук е κόλασις (коласис), който означава „лишаване“. Те ще бъдат лишени от живот! Те ще „отидат във вечно *лишение от живот*“! Ето защо те никога не получават истински „покой“ (Откровение 14:11), защото са отхвърлили милостивото Божие присъствие (Изход 33:14; Матей 11: 28-29).

Погледнете внимателно какво казва Исус; докато нечестивите отиват към "вечно наказание (лишаване от живот)", праведните ще влязат във "вечен живот." Само тези, които са в Христос, получават вечен или безкраен живот:

Защото Бог толкова възлюби света, че даде Своя Единороден Син, **за да не погине нито един, който вярва в Него, а да има вечен живот.** Понеже Бог не изпрати Сина Си на света, за да съди света, а за да бъде светът спасен чрез Него. Йоан 3:16-17

Когато учим, че нечестивите ще горят безкрайно много време, ние учим, че те имат вечен живот. Това би бил един болезнен вечен живот, но все пак е вечен живот. Но не! Само тези, които са в Христос, получават "живот вечен", защото Той Е "Животът" (Йоан

14:6), а единственият живот, който е вечен, е животът на правдата (Вт. 30:15-20). Йоан казва:

Който има Сина, има живота; който няма Божия Син, няма живота. *1 Йоаново 5:12*

Онези, които нямат Исус, ще получат смърт - вечна (безкрайна) смърт! Вместо да използва израза "вечно наказание", Павел говори за "вечно унищожение" (2 Солунци 1:9). Унищожението (смъртта) еечно!

Днес ние сме поканени да извървим следващата стъпка по тесния път на тази истина относно характера на Бога, за да видим, че нашият небесен Отец не е източникът на това страдание, но че Неговото любвеобилно присъствие разкрива греха в неговата унищожителна природа, и този процес изпълнява присъдата.

Огън от Бога?

Неумиращият червей, веригите на мрака и неугасващият огън са символи, които представят преживяванията на всички, които са си позволили да бъдат присадени в стеблото на Сатана. Това състояние на грешника го поставя отвъд възможността да преживее истинско покаяние за греховете си и по този начин отвъд възможността да се възползва от опрощението на нашия Баща. Ето колко закоравяващ е ефекта на греха. Разбира се ще има и физически огън, който трябва да прочисти земята, приготвяйки я за нейното обновено състояние. Можем да си помислим за паралела със здравите горски пожари, които дават нов живот на гората. Щом Бог не използва смъртоносна сила, тогава откъде идва физическият огън? В много преводи фразата "от Бога" е поставена в скоби, а в някои дори отсъства:

И те се разпростряха по цялата широчина на земята и обиколиха стана на светиите и обичния град; но огън падна от [Бога из] небето, та ги изпояде. *Откр 20:9 Протестантска версия от 1940 г.*

..и те възлязоха по широчината на Земята и заобиколиха лагера на Божиите хора и градът, който той обича. Ноогън падна от небето и ги изпояде. *Откр. 20:9 Пълна Юдейска Версия на Дейвид Стерн*

И те маршируваха над обширното поле на земята и обградиха лагера на светиите и възлюбения град, но огън слезе от небето и ги погълна. *Откр. 20:9 Английска Стандартна Версия*

Войската на Сатана прекоси цялата земя и обкръжи лагера на Божиите святи хора и града, който Бог обича. Но падна огън от небето и ги погълна. *Откр 20:9*
Новият завет - съвременен превод

Дали в текста, където присъства фразата „от Бога“ преводачите не са превели и греховното човешко мислене за Бога? Човекът в своята паднала природа винаги ще се покланя на Божията сила вместо на Неговия характер, защото самият човек желае повече Божията сила, отколкото Неговия характер, особено поради това, че този характер е характер на саможертвата. Така той ще превежда стихове по един начин, който поставя ударение върху силата, която той иска Бог да има, вместо върху характера, който той оценява по-малко. Това ни прави старозаветни слушатели на закона вместо изпълнители (Яков 1:23), правейки Бог да действа според собствените ни планове вместо да Го опознаваме и да Му се доверяваме. Отразяването на това старозаветно мислене от Божия закон наистина прави славата на Божия характер да изглежда като пояждащ огън:

И видът на Господната слава по върха на планината се виждаше на израилтяните като огън пояждащ. *Изход 24:17*

Сатана винаги е искал да се вярва, че щом от небето пада огън, то това означава, че Бог го е причинил ДИРЕКТНО. Но в тези случаи Сатана бил този, който докарал огън от небето:

Докато той още говореше, дойде и друг и каза: Божи огън падна от небето и изгори овцете и слугите, и ги погълна;и само аз избягах, за да ти съобщя. *Йов 1:16¹*

Той упражняваше цялата власт на първия звяр пред него и принуди земята и живеещите на нея да се поклонят на първия звяр, чиято смъртоносна рана бе оздравяла. И вършеше големи знамения, дотам че направи и огън да слиза от небето на земята пред хората. *Откр. 13:12, 13*

Исус избличил това мислене, когато то се проявило дори при Неговите ученици:

Когато учениците Му Яков и Йоан видяха това, казаха: Господи, искаш ли да заповядаме да падне огън от небето и да ги изтреби, (**както стори и Илия**)? А Той се обърна и ги смъмри, (и каза: **Вие не знаете на какъв дух сте**; защото Човешкият Син не е дошъл да погуби човешки души, а да спаси). *Лука 9:54, 55 (Верен)*

Тук Исус загатва факта, че не само учениците, но и самият Илия, е имал проблем с разбирането на характера на Бога и смятал, че Бог трябва да унищожи техните общи врагове с огън. Но Бог и Неговият Син били търпеливи към Своите пророци, учейки ги на същността на Техния свят характер и на принципите на Тяхното царство:

Тогава Той каза: Излез и застани на планината пред ГОСПОДА. И ето, ГОСПОД мина и голям и силен вятър

---

¹ Стих 12 показва, че огънят е бил акт на Сатана, а вестителят по погрешка го е приписал на Бога.

цепеше планините и разбиваше скалите пред ГОСПОДА, но ГОСПОД не беше във вятъра; а след вятъра — земетресение, но ГОСПОД не беше в земетресението; а след земетресението — **огън, но ГОСПОД не беше в огъня; а след огъня — звук като от тих повей.** 3 Царе 19:11-12

Господ не бил във физическия огън, защото Неговата сила е винаги подчинена на любящия Му характер и затова Неговото царство не е царство на силата и принудата (насилието). Исус учел, че Неговото царство не е от този свят, защото, ако това било така, Неговите слуги щели да се борят с противниците Му (Йоан 18:36). Но тъй като Неговото царство не е от този свят (не е царство на насилието и принуждаващата сила), Той смирено се предал на враговете Си и докато бил измъчван се молел: „Отче, прости им; защото те незнаят какво правят” (Лука 23:34).

Тогава защо Илия призовал огън от небето, за да унищожи онези, които били пратени от царя да го заловят? И откъде е дошъл този огън, ако не от Бога?

А Илия в отговор каза на петдесетника: Ако аз съм Божи човек, нека слезе огън от небето и нека пояде теб и петдесетте ти войници! И слезе огън от небето и пояде него и петдесетте му войници. 4 Царе 1:10

Това е случаят на който се позовали учениците. Тук Илия все още не се е отърсил от погрешните си разбирания за Божието царство и се поддава на изкушението да защитава своята идентичност като Божи пророк чрез знамение и насилие. С подобни изкушения Сатана често идвал при Исус:

И така, изкусителят дойде и Му каза: Ако си Божи Син, заповядай тези камъни да станат хлябове. *Мат. 4:3*

Ти, който разориваш храма и за три дни пак го съграждаш, спаси Себе Си. Ако си Божи Син, слез от кръста. *Мат. 27:40*

Имайки предвид всичко това, каква е тогава причината за физическият огън, който след хилядата години пада от небето и изригва от земята? Когато разглеждахме факторът Божието Слово и околната среда, видяхме, че вложените от Бога закони в природата са били замислени да отразяват човешкия характер в блаженото му състояние на послушание към Бога. Но когато на мястото на този Христов Дух се вселил духът на бунта, духът на Сатана, земята започнала да изявява това. Потопът е кулминацията в онази епоха, когато цяло едно поколение разпънало Христос в себе си, използвайки силата Му за своите долни и егоистични цели. Когато окончателно отблъснали Неговият Дух, който сплотява всичко (“чрез Него всичко се сплотява, Кол. 1:17; и “в когото живеем, и имаме нашето съществуване”, Деяния 17:28)), на земята било позволено напълно да разкрие духа на своя господар – падналият човек. Уведомени сме, че същият принцип ще действа и в края, където пламтящите човешки страсти изпълват самата земя и самотонебе с физически огън:

Също така и мъжете, като оставиха естественото сношение с жената, се **разпалиха в похотта** си един към друг, вършейки безобразие мъже с мъже, и приемаха в себе си заслужената отплата за своята заблуда. *Римл. 1:27 [Пожънали това, което били посели]*

Преди всичко знайте това, че в последните дни ще дойдат подиграватели с подигравки, **които ще ходят по своите собствени страсти** и ще казват: Къде е обещаното Му пришествие? Защото, откакто са се поминали бащите ни, всичко си стои така, както е било от началото на създанието. **Защото те своеволно не признават това, че чрез Божието слово от началото е имало небеса и земя, сплотена от водата и сред водата, но пак посредством нея тогавашният свят, потопен от водата, загина. Така, със същото слово, са съхранени и днешните небе и земя, пазени за огън до деня на съда и погибелта на нечестивите хора. 2 Петр. 3:3-7**

Можем да се чудим на предпотопните, и защо не са вярвали в този принцип. Но ситуацията не е по-различна и днес. Когато всички нечестиви от цялата човешка история обхванат повърхността на земята и заедно със Сатана изявят окончателно целият си бунт, на земята и на небето още веднъж ще бъде позволено да отразят изгарящата същност на тяхното нечестие.

И земята се оскверни и Аз въздавам върху нея беззаконието ѝ, и земята избълва жителите си... за да **не избълва земята и вас**, когато я осквернявате, както избълва народа, който беше преди вас. *Левит 18:25, 28*

Понеже знаем, че цялото творение заедно стене и страдав родилни мъки досега; *Римляни 8:22*

Най-накрая и самите земя и небе, след като са избълвали складираното нечестие под формата на огън, ще се успокоят и утихнат. След това те отново и завинаги ще могат да отразяват красотата на светостта на обитателите – Божиите деца, в чиито души и сърца се радва Христовият Дух на покорство и любяща благодарност към небесния Баща. Приемайки Христовия характер те са били направени способни да живеят завинаги в присъствието на огнената любов на нашия прекрасен Бог и Неговия Син:

И Ангелът ГОСПОДЕН му се яви в огнен пламък изсред една къпина; и Мойсей погледна, и ето, къпината гореше в огън, а къпината не изгаряше. И Мойсей си каза: Да свърна и да видя това велико явление, защо къпината не изгаря. А като видя ГОСПОД, че свърна да види, Бог го извика изсред къпината и каза: Мойсей, Мойсей! И той каза: Ето ме. И каза: Да не се приближиш тук! Събуй обувките от краката си, защото мястото, на което стоиш, е свята земя. Каза още: **Аз съм Бог на баща ти, Бог Авраамов, Бог Исааков, и Бог Яковов**. А Мойсей закри лицето си, защото се боеше да погледнекъм Бога. *Изход 3:2-6*

А за мъртвите – че биват възкресени – не сте ли чели в книгата на Мойсей, как Бог му говори при къпината и му каза: "Аз съм Бог Авраамов, Бог Исааков и Бог Яковов"? **Той не е Бог на мъртвите, а на живите**. И така, вие много се заблуждавате. *Марко 12:26, 27*

Исус свързва горящия храст с това, че Бог е Бог на живите. Това е символът на храста, който гори в огън, но не е погълнат. И грешниците, и праведните ще бъдат в присъствието на огнената любов, но от нас зависи как ще реагираме на нея. Праведните могат да “живеят с огъня, който поглъща”; но мислите, думите и действията на грешния живот, най-накрая разкрити при срещата с възвишения Бог, ще се обърнат към човека, който съди Бог като немилостив - и „дъхът на грешника, като огън, ще го погълне“. Докато за нечестивите Бог е поглъщащ огън, за Своя народ Той е и слънце и щит.

Подобно на тримата млади евреи, които стояли в огъня на Вавилон, без да изгорят, святите обитатели на небесния град не са повлияни от духа на яростта, който е бълван от нечестивите. Те са изпълнени с Духа на Княза на мира и затова цялата природа е в мир с тях. Боге щит за тях в този смисъл, че те са изпълнени с Неговия Дух, защото Той ще пази в свършен мир непоколебимият ум, защото той на Теб се надява (Ис. 26:3).

Степени на наказание

Какво да кажем за идеята, че количеството на страданието на нечестивите е пропорционално на тяхната греховност? Исус казал следното:

И онзи слуга, който е знаел волята на господаря си, но не е бил готов и не е постъпил по волята му, много ще бъде бит. А онзи, който не е знаел и е сторил нещо, което заслужава бой, малко ще бъде бит. И от всеки, на когото много е дадено, много и ще се изисква; и на когото много са поверили, от него повече ще се изисква. *Лука 12:47-48*

Ние помним как Библията казва, че законът е духовен (Римляни 7:12). Тъй като нечестивите са съдени според закона, тяхното страдание е първо духовно, както вече посочихме. Колкото повече знание има човек за Христос и Неговата воля, толкова по-голямо ще бъде страданието му. Когато човек присъства на погребение на човек, който не познава добре, страданието не е толкова голямо, но когато имаш близки познания за човека, страданието е голямо. Никой не е познавал Бога и Неговия Син повече от Сатана. Той се движел нагоре и надолу по Божиите святи камъни от огън (Ез. 28:14) - символ на Неговия характер, който е законът (Вт. 33:2). Ето защо страданието му е най-голямо, затова е принуден да страда по-дълго от всеки друг. Библията не казва кой кара Сатана да страда по-дълго, това е оставено на читателя да реши - кой кара Сатана да страда. Ние знаем от това как Исус извършва съд, че грешникът сам произнася присъда върху себе си.

А те, като чуха това, **бивайки осъдени от собствената си съвест**, се разотидоха един по един, като започнаха от по-старите; и Иисус остана сам и жената, която стоеше по средата. *Йоан 8:9 KJV*

Историята на Аман също ни показва защо Сатана трябва да страда толкова дълго:

Тогава Арвона, един от скопците, които служеха пред царя, каза: Ето пред къщата на Аман и бесилката, петдесет лакътя висока, която Аман направи за Мардохей, който говори добро за царя. И царят каза: Обесете го на нея! **И обесиха Аман на бесилката, която беше приготвил за Мардохей.** И яростта на царя утихна. *Естир 7:9-10*

Аман и Мардохей представят Сатана и Христос. Наказанието, което Сатана желяел за Христос, ще претърпи самият той.

Защото четем:

Не съдете, за да не бъдете съдени. [2] Защото, с какъвто съд съдите, с такъв ще ви съдят; и с каквато мярка мерите, с такава ще ви се мери. *Мат. 7:1, 2*

И отново четем:

Ето, безбожният е в мъки да роди грях, зачева зло и ражда лъжа. Изкопал е ров и го е направил дълбок, и е паднал в ямата, която е направил. **Злото му ще се върне на главата му и насилието му ще падне върху темето му.** *Псалми 7:14-16*

Всеки човек ще преживее справедливостта, която смята, че Бог трябва да упражнява върху другите. Колкото повече омраза и

отмъстителност те проявяват към другите, толкова повече това ще бъде отразено обратно в огледалото на Божия закон на любовта, който ги кара да видят пълната поквара на своята природа. Тези, които желаят другите да гният в пъкъла, със сигурност ще гният в пъкъла с точно същата интензивност, каквато са искали за другите. Затова простете и ще ви бъде простено. Опростете дълга на всеки човек, който той ви дължи. Имайте покой в съзнанието си относно всеки ваш противник и се примирете с него в сърцето си, за да не бъдете предадени на същия съдия, който е съдил другите и ги е осъдил – вие самият.

Затова ти си без извинение, о, човече, който и да си ти, който съдиш, защото в каквото съдиш другия, себе си осъждаш, понеже ти, който съдиш, вършиш същото. *Римляни 2:1*

Заклучение

В тази книжка се доказва ясно, че: Злото ще убие безбожния и които мразят праведния, ще бъдат осъдени. (Пс. 34:21). Злото, което е в сърцето на грешника е това, което ще излезе и ще го унищожи. Този огъне създаден чрез вината, която се генерира в сърцето на грешника в присъствието на Бога. В обобщение ни се напомнят някои прости факти:

1. Пътят към правдата е тесен и по-голямата част от света ще отхвърли любящата благодат на Бога. Исус казал, че пътят към вечен живот е тесен и малцина са онези, които го намират (Матей 7:14).
2. Нечестивите ще умрат и ще бъдат изгубени завинаги, смазани в агонията от вината на собствения им бунт.
3. Посредством законите на природата, които имат капацитета да отразяват греховността на човека, нечестивите ще бъдат погълнати, докато същевременно се чувстват залети от чувството на изоставеност под тежестта на техния срамен живот.
4. Няма акт на агресия или насилие или желание за прекратяване на живота им от страна на Бога. Нечестивите са хванати в делото на собствените си ръце; те падат в ямата, която сами са изкопали (Пс.7:17; 9:16).

Други книги достъпни на
fatheroflove-bulgaria.com

както и в аудио формат за сваляне

Викът на Содом и Гомор

Унищожаването на Содом и Гомор е една от ключовите библейски истории, използвани от хората, за да покажат как Бог унищожаваше онези, които упорито отказват да Му се подчинят. Огънят, се разбира като изливане на огнената ярост на Бог. Тази история е важна, защото тя установява примера за това, което ще се случи след края на хилядата години, понеже Содом претърпял отмъщението на вечния огън. (Юда 1:7) Затова е много важно да имаме правилно разбиране за нея.

Агапе

Животът на Христос, ни предлага пример за жертвоготовна любов, която е донесла мир на милиони хора. Как е възможно? Възможно ли е да е вярно, че Бог е наистина милостив, благ и мил, така както е разкрито в живота на Исус? Може ли наистина да бъде разрешена тази дилема, чрез Писанието? В ръцете си държете ключа за отключването на тази енигма.

Змията разкрита при завладяването на Ханаан

Как примиряваме масовото избиване с меч във Вт. 2:34, което Израил извършил над народите, с думите на Христос: "...защото всички, които водят меч, от меч ще загинат."? Дали израилтяните действително са били в хармония с характера на Бога? Защо регулярно се страхували, че Бог ги е довел в пустинята, за да ги убие? Необходимо ли Ви е да знаете това? Ако ли не, тогава Христос би могъл да дойде при вас, както при Яков по време на неговата скръб, и да го сметнете за враг? Само чрез упование в Божията милост, Яков победил като истински Израил на Бога.

ВСЕПОГЛЪЩАЩ ОГЪН

Животворен аромат или огнено мъчение?

За онези, които вярват в Бога, се смята за почти всеобщо доказано, че единственият начин да се сложи край на греха е като нечестивите мъртви бъдат възпрени в пътя им, чрез сваляне на огнен поток от ярост от Божието сърце, за да изгорят и да бъдат доведени до края им. Често се смята, че нечестивите не просто ще унищожат себе си; но ако Бог е Бог на справедливостта, Той ще накаже престъпниците и ще ги възнагради за злото им според делата им, като ги постави в пламъци и ги изгори живи. Дали един любящ Бог би направил това с децата си?

Бихте ли горили непокорните си деца живи в пламъците докато наблюдавате как крещат в агония? Някои хора казват, че единственият начин да се премахне ракът е като се изреже. Проблемът с тази аналогия е, че отрязвате рак от човек, с цел да спасите живота му, а не да го унищожите. Някои други казват, че нечестивите са като куче с бяс и то трябва да бъде приспано. Вземате ли тогава кучето, за да го горите бавно на огъня в продължение на няколко дни, докато то крещи и умира в агония, докато праведните викат - „Той беше зъл, той заслужава повече“? Това ли наистина ще се случи в края?

Наистина Той понесе печалта ни и със скърбите ни се натовари. А ние Го счетохме за ударен, поразен от Бога и наскърбен. Исаия 53:4